

Arrest

nr. 266 146 van 23 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER MOEREN
Meiboomlaan 6
2380 RAVELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. D'HAENENS, loco advocaat M. VAN DER MOEREN, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 januari 2012 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 31 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 29 oktober 2012 bij arrest nr. X.

1.2. Op 12 december 2012 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek, dat door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) niet in overweging wordt genomen.

1.3. Op 2 oktober 2014 vraagt verzoeker een derde maal internationale bescherming aan. Op 18 december 2014 kent de commissaris-generaal verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe omwille van zijn herkomst uit Bagdad en de toenmalige algemene veiligheidssituatie aldaar.

1.4. Op 20 november 2018 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een gevangenisstraf van twee jaar vanwege verkrachting, bedreiging en invoer/verkoop van illegale wapens. Hij werd tevens voor vijf jaar ontzet uit zijn burgerrechten.

1.5. Op 18 mei 2020 ontvangt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wordt verzocht om de mogelijkheid van intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te evalueren.

1.6. Op 7 april 2021 deelt de commissaris-generaal verzoeker schriftelijk mee dat er nieuwe elementen aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van zijn beschermingsstatus te heronderzoeken. De commissaris-generaal licht verzoeker in dat hij beschikt over informatie waaruit blijkt dat de omstandigheden op basis waarvan zijn subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend mogelijk niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd waardoor deze bescherming niet langer nodig is. Dit nieuwe element zou de commissaris-generaal ertoe kunnen brengen om de deze status op te heffen op basis van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal nodigt verzoeker uit om op basis van artikel 57/6/7 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn beschermingsstatus moet worden behouden en stuurt verzoeker een vragenlijst toe.

Op 22 april 2021 ontvangt de commissaris-generaal het schriftelijk antwoord van verzoeker op deze vragenlijst via zijn advocaat.

1.4. De commissaris-generaal neemt op 21 juni 2021 een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks staatsburger van Arabische origine te zijn, geboren op 21 juni 1988 in de Iraakse hoofdstad in Bagdad. In 2004 vluchtte u samen met uw familie naar Syrië omdat uw vader een functie had bekleed binnen de Baathpartij en wraakacties vreesde. U woonde jaren met uw familie in Damascus, maar reisde wel jaarlijks terug naar Bagdad. Op 5 maart 2011 werd u door de Syrische nationaliteiten uitgewezen en keerde u verplicht terug naar Irak. Op 1 juni 2011 keerde ook de rest van uw familie terug naar Irak. Jullie kregen echter opnieuw problemen omwille uw vaders banden met de Baathpartij. Op 3 juni 2011 werd uw vader door jongeren uit de wijk aangesproken op zijn Baathverleden, toen hij voor het eerst in jaren jullie woonst in de al Jihadwijk wilde betreden. Er ontstond een hoogoplopende ruzie met de jongeren van de wijk. Uiteindelijk werden uw broer Ali en uw vader doodgeschoten. Zelf kon u op het nippertje ontkomen en vluchtte naar uw tante in de Gazaliyya wijk. Omwille van deze problemen verliet u Irak opnieuw op 17 januari 2012 en reisde naar België, dat u bereikte op 27 januari 2012. Nog diezelfde dag vroeg u een eerste maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. Op 1 juni 2012 besloot het CGVS dienaangaande tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw asielrelaas niet geloofwaardig werd bevonden. Uw herkomst uit De veiligheidssituatie in Bagdad noopte op dat moment niet tot een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van uw herkomst. Deze beoordeling en beslissing werden op 29 oktober 2012 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 12 december 2012 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in in België. U beriep zich hierbij op dezelfde problemen als deze die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek. Dit verzoek werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In 2014 vertrok u naar Londen, gezien België u een bevel om het grondgebied te verlaten had betekend. U wilde uw geluk beproeven in Groot-Brittannië en hoopte daar werk te vinden. In lijn met de Dublinovereenkomst werd u echter terug naar België gestuurd, het land dat verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag. Op 2 oktober 2014 vroeg u daarom een derde maal om internationale bescherming in België. Bij terugkeer naar Irak vreesde u nog steeds gedood te worden wegens de banden van uw vader met de Baathpartij. Op 18 december 2014 kende het CGVS u de subsidiaire beschermingsstatus toe omwille van uw herkomst uit Bagdad en de toenmalige algemene veiligheidssituatie aldaar. Uw persoonlijke problemen vanwege de banden van uw vader met de Baathpartij werden andermaal ongeloofwaardig bevonden.

Op 20 november 2018 werd u door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar vanwege verkrachting, bedreiging en invoer/verkoop van illegale wapens. U werd tevens voor 5 jaar uit uw burgerrechten ontzet.

Op 18 mei 2020 ontving het CGVS een schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin omwille van deze veroordeling de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus werd gevraagd.

Op 7 april 2021 werd u, bij aangetekende zending naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister en bij fax naar de gevangenis van Merksplas, een vragenlijst toegestuurd om u de mogelijkheid te bieden de redenen mee te delen waarom uw beschermingsstatus behouden zou moeten worden. Op 22 april 2021 ontving het CGVS via uw advocaat uw schriftelijke antwoord op deze vragenlijst. Uit uw schriftelijke verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Irak nog steeds vermoord vreest te worden vanwege de toenmalige positie van uw vader binnen de Baathpartij. Als zoon van uw vader wordt u immers geacht dezelfde politieke ideeën aan te hangen als uw vader. U vreest zowel uw medeburgers als uw autoriteiten. Te meer omdat Iraakse regering uit sjiieten bestaat en u een soenniet bent. U heeft ondertussen ook geen familieleden of belangen meer in Irak.

B. Motivering

U werd op 18 december 2014 de status van subsidiair beschermde toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad "een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en nietvoorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft

deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en

wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

U haalde in uw schriftelijke verklaringen geen elementen aan waaruit blijkt dat de analyse die het CGVS van de veiligheidssituatie maakt niet correct is en er in uw hoofde nog steeds een nood aan subsidiaire bescherming bestaat.

U haalde verder evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft uw verwijzing naar de problemen die u destijds tijdens uw opeenvolgende asielprocedures aanhaalde, meer bepaald de problemen omwille van uw vaders lidmaatschap van de Baathpartij, als gevolg waarvan u bij terugkeer naar Irak actueel nog steeds gedood vrees te worden, net als uw vader en broer (Antwoordstrook, vraag 1a-c), dient te worden opgemerkt dat deze asielmotieven in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS (zie beslissing van 18 december 2014) en dit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd (zie arrest nr. 90 628 van 29 oktober 2012). Actueel zijn er geen elementen voorhanden die tot een andere inschatting van uw asielmotieven zouden leiden. U brengt immers geen nieuwe elementen aan die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen ombuigen en beperkt zich grotendeels tot het louter opnieuw verwijzen naar deze problemen. U voegde wel toe dat jullie huis in Bagdad in brand werd gestoken en vervolgens door de politieke vijanden van uw vader bezet werd (Antwoordstrook, vraag 3). Zij er vooreerst op gewezen dat deze gebeurtenis volledig voortvloeit uit het asielaanvraag dat in het kader van uw eerste verzoek door zowel het CGVS als de Raad voor Vreemdeling ongeloofwaardig bevonden werd. Ook in de volgende verzoeken slaagde u er niet in de voorgehouden feiten alsnog geloofwaardig te maken. Het gegeven dat u actueel louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet

van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Daarenboven betreft het hier slechts een blote bewering daar u geen enkel stavingsstuk neerlegt om uw verklaringen te onderbouwen. U voegde eveneens toe dat uw huidige vrees nog versterkt wordt doordat de huidige regering sjiieten zijn, terwijl u een soenniet bent en de sjiieten momenteel uiterst vijandig staan ten aanzien van de soennieten omwille van wat er destijds onder het regime van Saddam Hoessein is gebeurd (Antwoordstrook, vraag 1c en 2). Aangezien u uw vrees ten aanzien van uw autoriteiten omwille van de vroegere politieke activiteiten van uw vader hoe dan ook niet aannemelijk wist te maken, heeft deze verklaring geen invloed op de beoordeling van uw nood aan bescherming. Voor zover u als soenniet de huidige Iraakse regering vreest, los van de problemen omwille van de voormalige politieke activiteiten van uw vader, moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet concretiseerde. U beperkte zich slechts tot de stelling dat sjiieten actueel uiterst vijandig staan tegenover soennieten, zonder in concreto aannemelijk te maken hoe dit in uw hoofde bij terugkeer naar Irak aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging. Zodoende volstaat dit element niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u verklaarde geen familie noch belangen meer te hebben in Irak (Antwoordstrook, vraag 4). U maakte echter niet in concreto aannemelijk hoe deze elementen bij terugkeer naar uw herkomstland Irak aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit. Zodoende volstaan deze elementen evenmin om aan te tonen dat u nog steeds nood heeft aan internationale bescherming.

Waar u tot slot nog toevoegde dat u al 10 jaar in België verblijft, u al het nodige heeft gedaan om u zo goed mogelijk te integreren –u volgde lessen Nederlands en een integratiecursus- en u wil bewijzen dat u geen gevaar vormt voor de openbare veiligheid (Antwoordstrook, vraag 4), moet erop gewezen worden dat uw nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap beschikt, in casu Irak. Uw situatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Irak in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakte echter niet aannemelijk hoe uw persoonlijke situatie in België bij terugkeer naar Irak in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kan ook dit element geen aanleiding geven tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus of toekenning van de vluchtelingenstatus.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 49/2 in combinatie met artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat de persoon aan wie de subsidiaire bescherming werd toegekend krachtens artikel 49/2, eerste lid, §3 van de Vreemdelingenwet, na vijf jaar vanaf het indienen van zijn asielaanvraag een verblijfsrecht van onbeperkte duur krijgt. Verzoeker wijst erop dat zijn derde asielaanvraag werd ingediend op 2 oktober 2014, waarna hij op 18 december 2014 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend. Hij benadrukt dat hij aldus sedert 2 oktober 2019 een onbeperkt verblijfsrecht heeft.

Een opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus conform artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet is volgens verzoeker evenwel enkel mogelijk tijdens het verblijf van beperkte duur, eens de betrokken persoon een onbeperkt verblijfsrecht geniet, is een opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus niet meer mogelijk. Hij besluit dat de verwerende partij thans niet meer kan overgaan tot de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien hij momenteel een onbeperkt verblijfsrecht heeft.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, in combinatie met de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van “de ministeriële instructie van 19 juli 2009”.

Verzoeker gaat niet akkoord waar de verwerende partij stelt dat er een duidelijke verbetering is van de veiligheidssituatie in Bagdad. Met verwijzing naar nieuwsberichten gevoegd aan het verzoekschrift is verzoeker van mening dat er nog steeds sprake is van een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van het willekeurig geweld in Bagdad.

2.3. In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verwijst naar de problemen die hij in het verleden aanhaalde, namelijk dat zijn vader werd vermoord omdat hij politiek actief was onder het regime van Saddam Hoessein. De kinderen worden dan volgens hem geacht aanhanger te zijn van dezelfde partij, zodoende dat ook zij dreigen te worden vermoord. Daarnaast merkt hij op dat hij als soenniet tevens moet vrezen voor zijn leven in geval van terugkeer naar Irak.

2.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar hetgeen onder het tweede middel wordt aangehaald, met name dat de situatie in Bagdad allerminst veilig is.

2.5. In een vijfde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM, gecombineerd met het redelijkheidsbeginsel.

Hij benadrukt dat hij geen sociaal netwerk heeft in Irak en wijst erop dat hij hier in België volledig is ingeburgerd, getuige hiervan een attest van inburgering, een begeleiding bij CGG VAGGA in Antwerpen en een verklaring aangaande de arbeidsovereenkomst van verzoeker bij een Belgisch bedrijf om er als elektricien te worden tewerkgesteld, gevoegd aan het verzoekschrift als stukken 4-6.

2.6. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stavingstukken:

- stuk 3: nieuwsberichten aangaande de huidige veiligheidssituatie in Irak;
- stuk 4: attest van inburgering;
- stuk 5: attest begeleiding CGG VAGGA;
- stuk 6: verklaring aangaande de arbeidsovereenkomst van verzoeker.

3. Beoordeling

3.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld.

Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

Op basis van artikel 57/6, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet heeft de commissaris-generaal de bevoegdheid om op eigen initiatief de subsidiaire beschermingsstatus op te heffen.

Verzoeker voegt een voorwaarde toe aan de wet waar hij in voorliggend verzoekschrift stelt dat opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet niet mogelijk is bij een persoon met een onbeperkt verblijfsrecht. Nergens in de wet wordt dit gestipuleerd. De mogelijkheid tot toepassing van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet is niet beperkt in de tijd en voorziet evenmin in termijnen waarbinnen een beslissing tot opheffing moet worden genomen.

Zoals correct aangegeven in de bestreden beslissing, blijkt uit artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet duidelijk dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden voor het verlenen van de subsidiaire beschermingsstatus (naar analogie HvJ 2 maart 2010, C)175/08, Salahadin Abdulla e.a.

tegen Bundesrepublik Deutschland, pt. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is “ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vreemdelingenwet, wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (naar analogie HvJ 2 maart 2010, C)175/08, Salahadin Abdulla e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, pt. 73).

Wel kan worden gesteld dat het niet is omdat verzoeker intussen een onbeperkt verblijf geniet, hij geen belang meer zou hebben bij het instellen van een beroep tegen de beslissing tot opheffing van de hem toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Als gevestigde vreemdeling die een onbeperkt en onvoorwaardelijk verblijfsrecht in België geniet, valt verzoeker immers onder het toepassingsgebied van artikel 22 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf van een gevestigde derdelander en hem het bevel kan geven om het grondgebied te verlaten wanneer er ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid voorhanden zijn. Hieruit volgt dat in bepaalde gevallen, waaronder dat van verzoeker gelet op zijn individuele omstandigheden zoals beschreven in punten 1.4. en 1.5, niet zonder meer kan worden gesteld dat de verzoeker omwille van zijn onbeperkt verblijfsrecht in België, geen belang heeft bij onderhavig beroep. Hieruit echter afleiden dat een opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus niet mogelijk is bij een persoon met een onbeperkt verblijfsrecht, is niet correct en mist elke juridische grondslag.

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij beslissing van 18 december 2014 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, Bagdad, en het ontbreken van een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief.

3.3. De commissaris-generaal geeft in de bestreden beslissing te kennen dat er sinds oktober 2015 geen sprake meer is van een dergelijke uitzonderlijke situatie in Bagdad in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee verzoeker de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is. Deze beoordeling is gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Hierover wordt met recht gemotiveerd als volgt:

“Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheids-situatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer

individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheids-situatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

U haalde in uw schriftelijke verklaringen geen elementen aan waaruit blijkt dat de analyse die het CGVS van de veiligheidssituatie maakt niet correct is en er in uw hoofde nog steeds een nood aan subsidiaire bescherming bestaat.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Verzoeker brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

De bijgebrachte persartikels, waarin onder meer wordt bericht over bomaanslagen in januari en juli 2021 op een markt in Bagdad, zijn immers niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn. Het is immers op grond van omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette bronnen waarnaar in talrijke objectieve rapporten wordt verwezen, dat deze regio als relatief veilig wordt bestempeld. De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in deze regio toont op zich niet aan dat de feitelijke vaststellingen in deze rapporten niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij worden beoogd, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz. Verzoeker verwijst slechts naar twee incidenten, hetgeen op zich niet toelaat te besluiten dat de situatie in Bagdad dermate zou zijn verslechterd dat eenieder die naar daar terugkeert louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

In de mate verzoeker nog wijst op een heractivering van terreurgroep IS in Irak, blijkt uit de bestreden beslissing dat met dit gegeven genoegzaam rekening werd gehouden maar terecht werd geoordeeld dat de positie van IS geenszins is te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014, dat de aanvallen van IS in wezen gerichte aanvallen betreffen en dat het aantal burgerdoden bij veiligheidsincidenten eerder beperkt blijft. Alleszins blijkt de mate van het geweld niet van die aard dat iedere burger louter

door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om door het geweld te worden getroffen. De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad is gesteund.

3.4. Er kan echter niet worden ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

In casu blijken er geen elementen voorhanden die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker tevens nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad.

3.5. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij in het standpunt dat de omstandigheden in verband waarmee verzoeker de hoedanigheid van subsidiair beschermd was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is. Verzoeker voert geen argumenten aan die toelaten anderszins te besluiten, zodat de opheffing van zijn subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

3.6. Verder oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker evenmin elementen aanhaalt waardoor hij in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt terdege: *“Wat betreft uw verwijzing naar de problemen die u destijds tijdens uw opeenvolgende asielprocedures aanhaalde, meer bepaald de problemen omwille van uw vaders lidmaatschap van de Baathpartij, als gevolg waarvan u bij terugkeer naar Irak actueel nog steeds gedood vrees te worden, net als uw vader en broer (Antwoordstrook, vraag 1a-c), dient te worden opgemerkt dat deze asielmotieven in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS (zie beslissing van 18 december 2014) en dit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd (zie arrest nr. 90 628 van 29 oktober 2012). Actueel zijn er geen elementen voorhanden die tot een andere inschatting van uw asielmotieven zouden leiden. U brengt immers geen nieuwe elementen aan die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen ombuigen en beperkt zich grotendeels tot het louter opnieuw verwijzen naar deze problemen. U voegde wel toe dat jullie huis in Bagdad in brand werd gestoken en vervolgens door de politieke vijanden van uw vader bezet werd (Antwoordstrook, vraag 3). Zij er vooreerst op gewezen dat deze gebeurtenis volledig voortvloeit uit het asielrelaas dat in het kader van uw eerste verzoek door zowel het CGVS als de Raad voor Vreemdeling ongeloofwaardig bevonden werd. Ook in de volgende verzoeken slaagde u er niet in de voorgehouden feiten alsnog geloofwaardig te maken. Het gegeven dat u actueel louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Daarenboven betreft het hier slechts een blote bewering daar u geen enkel stavingsstuk neerlegt om uw verklaringen te onderbouwen. U voegde eveneens toe dat uw huidige vrees nog versterkt wordt doordat de huidige regering sjiieten zijn, terwijl u een soenniet bent en de sjiieten momenteel uiterst vijandig staan ten aanzien van de soennieten omwille van wat er destijds onder het regime van Saddam Hoessein is gebeurd (Antwoordstrook, vraag 1c en 2). Aangezien u uw vrees ten aanzien van uw autoriteiten omwille van de vroegere politieke activiteiten van uw vader hoe dan ook niet aannemelijk wist te maken, heeft deze verklaring geen invloed op de beoordeling van uw nood aan bescherming. Voor zover u als soenniet de huidige Iraakse regering vreest, los van de problemen omwille van de voormalige politieke activiteiten van uw vader, moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet concretiseerde. U beperkte zich slechts tot de stelling dat sjiieten actueel uiterst vijandig staan tegenover soennieten, zonder in concreto aannemelijk te maken hoe dit in uw hoofde bij terugkeer naar Irak aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging. Zodoende volstaat dit element niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen.*

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u verklaarde geen familie noch belangen meer te hebben in Irak (Antwoordstrook, vraag 4). U maakte echter niet in concreto aannemelijk hoe deze elementen bij terugkeer naar uw herkomstland Irak aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit. Zodoende volstaan deze elementen evenmin om aan te tonen dat u nog steeds nood heeft aan internationale bescherming.

Waar u tot slot nog toevoegde dat u al 10 jaar in België verblijft, u al het nodige heeft gedaan om u zo goed mogelijk te integreren –u volgde lessen Nederlands en een integratiecursus- en u wil bewijzen dat u geen gevaar vormt voor de openbare veiligheid (Antwoordstrook, vraag 4), moet erop gewezen worden dat uw nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap beschikt, in casu Irak. Uw situatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Irak in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakte echter niet aannemelijk hoe uw persoonlijke situatie in België bij terugkeer naar Irak in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kan ook dit element geen aanleiding geven tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus of toekenning van de vluchtelingenstatus.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook correct.

Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die hier een ander licht op kunnen werpen. Door louter te volharden in eerdere problemen die telkenmale hebben geleid tot de weigering van de vluchtelingenstatus, het nogmaals benadrukken van zijn soennitische geloofsovertuiging, het herhalen van een gebrek aan sociaal netwerk in Irak en het wijzen op zijn inburgering in België, brengt hij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal kunnen weerleggen of ontkrachten.

Wat betreft verzoekers soennitische geloofsovertuiging, benadrukt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat soennieten in Bagdad weliswaar grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjitische milities, doch niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden (EASO “Country Guidance note: Iraq” van januari 2021, p. 68-69). Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat in zijn hoofde, omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker blijft hiertoe in gebreke, te meer gelet op de ongelooftwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

De bijgebrachte documenten die zijn inburgering en integratie bevestigen, doen hier evenmin afbreuk aan en vormen bovendien elementen die niet relevant zijn bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

3.7. Verzoekers verwijzing naar artikel 8 van het EVRM is in casu niet dienstig en doet geen afbreuk aan de hierboven gedane beoordeling. Het doel van de procedure voor het verwerven van internationale bescherming is immers niet om het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat dan ook niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

Verzoekers verwijzing naar het gebrek aan sociaal netwerk in Irak, zijn inburgering en integratie, attest van begeleiding bij een centrum voor geestelijke gezondheidszorg en belofte van een tewerkstellingscontract is in het kader van een procedure om internationale bescherming dan ook niet dienstig en rechtvaardigt het behoud van de subsidiaire beschermingsstatus niet. Dit betreffen omstandigheden die eerder aan bod moeten komen bij beslissingen omtrent het verblijf en de verwijdering van het grondgebied.

Daargelaten de vraag of verzoeker en zijn moeder, die legaal in België zou verblijven, dienen te worden beschouwd als een ‘gezin’ in de zin van artikel 8 van het EVRM, benadrukt de Raad dat de bestreden

beslissing er overigens niet toe strekt het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt enkel in dat de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker wordt opgeheven. Deze beslissing houdt dienvolgens geen absoluut verbod in voor verzoeker om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven, noch heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoeker definitief van zijn moeder wordt gescheiden. Verzoeker maakt met zijn betoog in het verzoekschrift de schending van artikel 8 van het EVRM dan ook niet aannemelijk.

3.8. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

3.9. Een schending artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, alsook in combinatie met artikel 49/2 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin blijkt een schending van het redelijkheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht.

Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de ministeriële instructie van 19 juli 2009*”, geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht, zodat de aangevoerde schending onontvankelijk is.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES